

[Leif Hermann]

de landbrugsmiljøstøtteloven, og det er en holdning, der kom til udtryk ved tredje behandling af landbrugsmiljøstøtteloven.

Som fremhævet ved tidligere lejligheder kunne vi godt i socialistisk folkeparti have tænkt os, at afgiften fik et egentligt styrende sigte, sådan at det var det, der var afgørende, således at afgiften kunne nedbringes. Men vi har tidligere sagt, at vi ville erklære os tilfredse med, at afgiftens introduktion kunne betragtes som et princip om, at en sådan afgift var mulig, og at denne afgift så kunne reguleres opad, eller i hvilken retning det nu måtte være, hvis forureningsforholdene gjorde det nødvendigt. Nu har vi så fået en afgift, der gør det næstbedste, nemlig finansierer de indsatser, der skal til på området, og så langt er vi tilfredse.

Man må nok sige, at landbruget i denne situation har udvist en lang række, synes jeg nok, desperate indsatser. Har diskussionen om det her ikke haft andet resultat, har den i hvert fald haft det resultat, at vi nu har mellem 200 og 300 forskellige steder at henvise til, hvor landbruget selv har lovet at nedbringe kunstgødningsforbruget. Al snak om, at kunstgødning ikke har nogen forbindelse med landbrugets forureningsproblemer, må nok efter dette forstumme.

Alligevel blev vi ikke sparet for det sidste desperate udslip fra landbruget. I går kom der en skrivelse fra Landbrugsrådet, der oven i købet kunne fortælle os, at forslaget her kunne få visse negative virkninger på miljøet i landbruget. Det er interessant, for når man ønsker at finansiere landbrugsmiljøstøtteloven med penge fra denne lov, skulle man jo mene, at det kunne give positive virkninger. Landbrugsmiljøstøtteloven er jo en forudsætning for gennemførelsen af NPO-handlingsplanen. Men nej. Hvis jeg må citere fra Landbrugsrådets brev:

»En gødningsafgift kan meget let komme til mod sin hensigt at skade miljøet. Det, der virkelig tæller, når en miljøforbedring skal gennemføres, er, at man har de enkelte landmænds fulde forståelse for betydningen, så det påvirker deres daglige handlinger. Den fremmes ikke ved stokkemoder.«

Det skriver de fra Landbrugsrådet, og det er jo nok rigtigt, at forståelsen ikke fremmes ved stokkemoder. På den anden side må man nok sige, at det, Landbrugsrådet her lægger på bordet, unægtelig ligner stokkeme-

toder. Det ligner trusler om, at det samlede danske landbrug vil springe op og falde ned på folketingets erklærede hensigt: at nedbringe forureningen fra landbruget, som er vel-dokumenteret gennem adskillige redegørelser fra miljøstyrelsen, gennem adskillige svar på spørgsmål, vi har stillet i miljøudvalget.

Er vi nu tilbage til den situation, hvor man ikke uden frygt for at få det samlede danske landbrug på nakken kunne tillade sig at stille spørgsmålet, om landbruget ikke også var medvirkende til næringssaltbelastningen af overfladevand og grundvand? Sådan var det for et par år siden. Da blev man nærmest pebet ud i forsamlinger af danske landbrugere, hvis man tillod sig at være så fræk at hævde sådan noget. Er vi nu tilbage dér, hvor landbruget stiller sig på bagbenene og siger: dette her vil vi ikke medvirke til! Hidtil har Landbrugsrådet jo ikke været mest berømt for sine ekstraparlamentariske metoder, men det kunne være ganske interessant at vide, om det er det, landbruget lægger op til her. I så fald er jeg ikke i tvivl om, at folketinget vil vide at svare igen med en mønt, som er langt, langt mere ubehagelig end det forholdsvis blide forslag, der ligger på bordet her.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det sidste udfald, hr. Leif Hermann kom med, skal jeg lade tale for sig selv, men jeg vil gerne slå fast så stærkt, som jeg kan, at der ingen tvivl skal være om, at vi står ved den NPO-handlingsplan, som vi vedtog en sen natteime sidste år i maj måned, den 31. maj 1985.

Forhandlingerne blev afbrudt, fordi vi fra regeringspartierne side sagde, at vi ikke ville være med til at finansiere denne ved hjælp af en gødningsafgift, og nogle andre sagde, at det ville man. Så blev udvalget enig om, at ministeren i denne samling skulle fremsætte et miljøstøtteforslag, hvor finansieringen var på plads, og det har miljøministeren gjort. Det har vi støttet, og forslaget er færdigbehandlet i tinget og blev kun taget af ved tredje behandling på baggrund af det forslag, der ligger her. Men der skal altså ingen tvivl være om, at venstre vil stå ved NPO-handlingsplanen. Vi vil være med til at løse de problemer, der er peget på i den handlingsplan,